

PARTIDUL, FORȚA ȘI LUMINA TINEREȚII NOASTRE

Cînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXVI, SERIA II
Nr. 6522
4 PAGINI — 30 BANI
VINERI
8 MAI 1970

9 MAI 1945 — 9 MAI 1970

ROMÂNIA — PARTICIPANTĂ ACTIVĂ LA VICTORIA ASUPRA FASCISMULUI

Victoria de la 9 Mai 1945 asupra fascismului german a rămas gravată pentru todeauna în memoria omenirii ca un eveniment de importanță istorică universală. Popoarele europene, greu încercate, respirau ușurate. La cîteva luni după încheierea războiului în Europa a fost scos din luptă și imperialismul japonez. Încheierea victorioasă a celui de-al doilea război mondial salva civilizația umană de cel mai mare pericol care o amenințase vreodată.

General-locotenent
GHEORGHE CATANĂ

partizani. O deosebită atenție a fost acordată activității în armată. Drept rezultat, în rândurile soldaților și ofițerilor s-a dezvoltat o puternică stare de spirit antifascistă.

În această conflagrație fără precedent s-au pierdut viața peste 34.000.000 de oameni, adică mai mult decît au secerat toate războaiele europene din ultima mie de ani luate la un loc. La cifra enunțată se mai adaugă alte zeci de milioane de victime din rândurile populației civile, zeci de milioane de răniți și mutilați.

Un mare rol în înfrîngerea fascismului l-a avut puternica ridicare a luptei a maselor populare din țările ocupate sau dominate de hitleristi, mișcarea de rezistență, al cărei suflet îl constituiau partidele comuniste și muncitorești.

Începînd de la 23 August 1941, poporul român și-a pus întregul potențial uman, militar și economic în slujba războiului antihitlerist. În răstimpul a opt zile, forțele insurrecționale, care îmbrănau acțiunile unităților militare și ale formațiilor patriotice, au reușit să înfrîngă trupele hitleriste din București, Valea Prahovei și întreaga parte centrală și de sud-vest a țării. Concomitent cu zdrobirea forțelor dușmane din interior, alte unități române au ocupat un front de 1.400 de km în Podișul Transilvaniei și Banat, interzicînd pătrunderea unor noi trupe naziste din afară și păstrînd o poziție strategică deosebit de importantă pentru operațiile militare ulterioare.

A stăzi se împlinesc 49 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, momentul de cîvîrșire importantă în istoria poporului român, a mișcării muncitorești și revoluționare din patria noastră.

Continuînd cele mai bune tradiții ale luptei seculare a poporului nostru pentru libertate socială și națională, ale mișcării muncitorești din România, Partidul Comunist s-a manifestat de-a lungul celor aproape cinci decenii ca cea mai înaltă forță social-politică a societății românești, îndeplinind cu cinste rolul de avangardă revoluționară a clasei muncitoare și a maselor largi ale celor ce muncesc, slujind cu devotament interesele fundamentale ale națiunii noastre. Sint edificatoarea, în acest sens, cuvintele tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al P.C.R., care, cu prilejul centenarului nașterii lui V. I. Lenin, spunea:

„În procesul luptei revoluționare și al făuririi noii ordini, partidul nostru comunist s-a dezvoltat continuu, devenind forța politică conducătoare a societății socialiste. Acest rol pe care partidul îl ocupă în țara noastră este rezultatul neîncercat al politicii pe care o promovăm, al faptului că în întreaga sa luptă s-a identificat profund cu naștințele și aspirațiile clasei muncitoare, ale poporului, că a servit și serveste cu devotament, fără preget, interesele întregii noastre națiuni socialiste”.

Glorioasa istorie a partidului consemnează nepieritoare momente de luptă pentru dreptate socială, împotriva exploataării burgheze-moșierilor, pentru apărarea ființei naționale a poporului român. Situndu-se în fruntea clasei muncitoare, a tuturor forțelor progresiste, P.C.R. a condus re-

Brigadieri reuniți pentru careu la Lotru, după o tradiție care a început la Bumbești-Lucea și Salva-Vișeu și continuă și azi, pe noi coordonate, în noile șantiere ale tineretului

„Vreau să devin brigadier”

Sînt din nou pe Lotru. De astă dată mă aflu în colonia Ciunget. Primesc ultimele informații despre stadiul lucrărilor, despre activitatea tinerilor brigadieri.

— Ce vi se pare semnificativ în viața și munca brigadierilor de aici, în perioada care a trecut de la deschiderea șantierului național?
— Poate dorința...
— N-am apucat să primesc răspunsul complet, căci o tîndră se apropie de noi, întrerupîndu-ne:
— Tovarășe comandant, vreau să fiu și eu primit în U.T.C.; vreau să devin și eu brigadier.
— Pentru ce dorești atât de mult acest lucru?
— Vedeți, își începu tîndra Ioana Șafta răspunsul, eu sînt de-aici din sat, din Ciunget. La început, cînd s-a deschis șantierul, priveam cu ochi mirați toată furnicatura de oameni și mașini. Erau și mulți, foarte mulți tineri. Atunci n-am avut curajul. Dar m-am hotărît și...

Se oprește brusc, apoi mîsurîndu-ne de sus pînă jos, ne învîrtă:
— Mai bine veniți să vă arăt.
— N-am coborît în galerii, n-am pătruns nici în atelierul zgomoasă. Ghidul ad-hoc ne-a îndrumat pe schelele noilor construcții. La Ciunget, silueta blocului de intervenții ne arată o construcție ce poate sta în rîndul celor mai moderne clădiri citadine. Cele 12 apartamente beneficiază de toate prerogativele vieții moderne.

— Urcăm la etaj. Intr-unul din apartamentele blocului de intervenții cițiva brigadieri lucrează la instalațiile de încălzire. Mașina de frecat mozaic vibrează intens. Șeful brigăzii de instalatori, Traian Diaconu, discută cu un tîndr înclinînd-l de după umăr. Tîndrul primește cu atenție indicațiile maestrului și-și reia activitatea.

— Mă, Mădriș, vezi că se deschid niște cursuri de calificare...
— M-am înscris, tovarășe maistru.
— De patru ani, de cînd lucrez eu la acest șantier — se simte dator să ne explice maestrul — tinerii din formațiunea mea de lucru au dat dovadă de multă conștiințozitate și disciplină. Cu Marin Cițuș și Gh. Neamțu am „făcut” Volineasa și

Ciungetul, Castelul și Rudreasa, Malcia, tot ce vedeți mai frumos în „șarjele” noastre muncitorești.

„Totul trebuie făcut tritic și frumos. Beneficiarul trebuie să se simtă bine. Are nevoie de acest lucru”.

La Castel se lucrează din plin la un alt bloc pentru muncitori, totalizînd 36 de apartamente, iar la cel de la Rudreasa se execută instalațiile interioare și ultimele finisaje.

Tinerii brigadieri de la Rudreasa fac eforturi susținute împreună cu ceilalți constructori pentru darea în folosință mai devreme a noului bloc. Totodată,

VASILE RĂVESCU
(Continuare în pag. a III-a)

CÎNTEC LÎNGĂ UN FOC VIU...

Despre Festivalul Național al artei studențești s-a scris mult și cu îndreptățire. Privim în sălile de studiu ale facultăților ca în veritabile amfiteatre ale viitorului. Aici se modelează o spiritualitate, aceea care va fi a anilor care vin, a unei țări pe care o dorim, a unui timp care se prefigurează. Știm cum vrem să arătăm peste ani și ne uităm la tineri ca și la un vis real: cum sint ei, așa va fi viitorul nostru, se zice, iar o întrecere în care 12.000 de studenți au apărut sub reflectoarele exigente cu tot ceea ce au mai bun în spiritualitatea lor, e revelatoare.

Eram, miercuri, în marea Sală a Palatului. În momentul cînd, la loja oficială a apărut tovarășul Nicolae Ceaușescu însoțit de alți conducători de partid și de stat. Intrare scurtă, la ora gongului i timp puțin pentru ca obișnuitele manifestări de simpatie ale tinerilor să se producă pe deplin: s-a ridicat cortina. În sală luminile s-au înnuiat, a început spectacolul. Toată lumea privea pe scenă și totuși, din cînd în cînd, măcar pentru o fracțiune de secundă, fiecare dintre miile de studenți își orienta privirile spre loja oficială.

Chiar pe la început a fost un număr mai vesel, și sală aproba optimistă. Mișcările școlii studențești entuziasmau, chemau simțiri de adunare, în același timp însă din sute de colțuri se trăgea cu coada ochiului spre loja înalților invitați: de parcă ei toți s-ar fi apucată să-și povestească veselele

EUGEN FLORESCU
(Continuare în pag. a II-a)

„Focul viu” în interpretarea studenților de la Boia Mare
Foto: EMIL COJOCARU

Dată fiind extinderea pe care au căpătat-o cartierele marginase ale Ploieștii, s-a simțit nevoia unor instituții menite să satisfacă, într-o anumită măsură setea de cultură și de distracție a tineretului din aceste zone ale orașului. În consecință, cu ani în urmă, s-au înființat așa numitele „cămine culturale de cartier”.

Din informațiile obținute de la Comitetul județean U.T.C., Comitetul municipal U.T.C. Ploiești și de la directorul Palatului Culturii am reușit, după mici ezitări, să stabilim numărul obiectivelor căutate (două), să le reperăm poziția (ambele în cartierul Vest) și factorii responsabili (Palatul Culturii, prin metodiștii săi). Mărturisesc, amănunțel privind aspectul general și activitatea „căminelor” nu fuseseră în măsură să mă entuziasmeze, de la bun început: dar, ocolit de exactă, oricît de plastică a căutat să fie relatarea orală, imaginația mea s-a dovedit incapabilă să anticipeze surprizele de pe teren.

LA PLOIEȘTI

FILIALE PĂRĂGINITE ALE UNUI PALAT CULTURAL

afara „spectacolului” descris mai sus, n-am văzut mare lucru. Cît despre activitatea celor două instituții de, totuși, cultura, iată-o. În rezumatul citat, tinerii: sala „de rezumativă” ține loc de sală de ședințe sau, de obicei, este închiriată pentru diverse petreceri familiale (nunți, onomastice etc.) În plus, am aflat că, sporadic, s-au organizat întâlniri cu juriști sau lucrători din aparatul miliției, în cadrul cărora au fost prezentate unele comunicări referitoare la legalitate și respectarea normelor de comportare morală. Lucru util,

în masă către „centru”, o dată cu abandonarea acestor acțiuni la periferie? În „centru”, însă, zidurile prea sobre ale Palatului Culturii nu pot absorbi întreaga afluență a celor dornici să se distreze. Mai mult decît atât, aici nu se poate recruta atmosfera intimă, mai familiară realizabilă în cartier, printre cunoștinții mai vechi sau colegii de școală. Desigur, Casa de cultură a sindicatelor aflată în construcție, va suplini multe dintre aceste neajunsuri de moment. Nimic însă nu poate să justifice, ca toate acestea,

Cum arată pe dinafară lăcașul de cultură „mamă” și cum arată pe dinăuntru „fiica” lui cea oitregă — Căminul „Zori noi” din strada Domnișori

Comitetul municipal Ploiești al U.T.C., îndreptățit în scopul îngrijirii și folosirii acestor localuri într-un fel încît ele să își merite titlul de lăcaș de cultură cu care sint onorate. Dezavantajul în această împrejurare sint tinerii cartierelor ploieștene pentru care deocamdată aceste două cămine sint două clădiri insalubre, lăstate în părăsire, incapabile de a-1 atrage și a le stîrni interesul prin vreo manifestare organizată acolo.

Se știe că ceea ce se străduie, realizînd o operă colectivă (poate, pe alocuri, nu totdeauna fericit coordonată) toți cei ce prin pregătire, vracie sau, pur și simplu, prin capacitatea de a materializa un salutar sentiment al responsabilității, își poartă și își merită titlul de pedagogi, este să asigure tinerii generații un climat educativ. Expresia, creșterea și dezvoltarea sa mai fie explicată. Ce altceva ar putea însemna acest climat educativ decît o ambianță în stare să ofere, material și spiritual, o dezvoltare armonioasă celor tineri? După cite mă dumiresc, de ce o apăsare înărmă se bucură adevăratii mei beneficiari ai climatului educativ nu vor să lipească un permanent echilibru moral între toate (toate — fiind, desigur, vorbesc la modul ideal) elementele sale componente, astfel ca beneficiarii adevărați opere — copii, adolescenți, tineri în general, — să devină ei înșiși niște oameni echilibrați.

Zic chiar doi emeți ped-

accente
O REȚETĂ,
DACĂ ÎMI
DAȚI VOIE...

OCTAV PANCU-IAȘI
(Continuare în pag. a II-a)

B. NICOLAE

ROMÂNIA — PARTICIPANTĂ ACTIVĂ LA VICTORIA ASUPRA FASCISMULUI

(Urmare din pag. 1)

a desfășurării războiului purtat contra Germaniei naziste. Referindu-se la însemnătatea alăturării României la coaliția antihitleristă, la conferința de pace, ministrul de externe al U.R.S.S. din acea vreme, arăta: „Împreună cu noi, împreună cu trupele aliate, noua Românie democratică... a făcut sacrificii considerabile în această luptă și noi ținem recunoaștem serviciile aduse de poporul român acestei cauze”. În opinia ziarului „New York Times” din numărul 23 August reprezentă „anul dintre cele mai hotărâtoare evenimente”.

Insufletea din a puternic sentiment al datoriei față de patrie, de justiție cauzei pe care o slujeau, înconjurată permanent de grija și sprijinul poporului, vitejii ostași români, cot la cot cu glorioșii ostași sovietici, au luptat cu eroism în apărarea părții de nord-vest a țării și apoi pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei până la victoria finală. În luptele din centrul și Podișul Transilvaniei, în acțiunile de la vest de Munții Apuseni, în crucele necăstăvii de la Debrețin și Rudanesta, de pe Tisa și din masivii Heevaliei, Bülk și Matra, în operațiunile de la Sena-Turna, Roznava, din Munții Javorina, de la Zvolen, Banská-Bystrița, din Munții Tatra Mare și Tatra Mică, dintre Hron și Morava, precum și de-a lungul Moravei ostașii noștri au demonstrat cu prisosință înaltele lor virtuți, bărbăția, spiritul de sacrificiu, dorința de a învinge pe dușman; cadrele de comandă au dovedit o mare capacitate organizatorică și ținută în conducerea luptelor.

Drumul de luptă străbătut de armata română de la Mureș și până în apropiere de Praga a măsurat aproape 1.000 de kilometri. În înfruntări deosebit de grele, ostașii noștri au eliberat 8.931 de localități, dintre care 83 de orașe, au forțat 12 cursuri mari de ape, au străbătut prin lupte circa 20 de masivi muntoși, provocând inamicului importante pierderi în oameni și tehnică de luptă. Contribuția militară a țării noastre la victorie include țărâța a circa 170.000 de soldați, subofițeri și ofițeri.

În primele rânduri ale celor care s-au înfruntat cu dușmanul fascist s-au aflat mili și mili de tineri. Mulți dintre aceștia, uciși în lupte, au fost victime ale unui puternic elan patriotic, au mers pe front ca voluntari. Pilda și jertfa lor vor străluci peste vremi ca una din paginile luminoase înscrise de tineret în războiul antifascist.

Pentru eroismul și abnegația în luptă, Armata I-a, Armata a IV-a, Divizia „Tudor Vladimirescu” și alte mari unități românești au fost citate prin ordinele Comandamentului suprem sovietic, prin numeroase ordine de zi ale comandamentelor române și sovietice. Peste 300.000 de soldați, subofițeri și ofițeri au fost distincți cu ordine și medalii românești, sovietice, cehoslovace și ungare.

În cronică participării României la războiul antihitlerist stă la loc de cinste activitatea neobosită a muncitorilor și țăranilor, bărbați și femei, tineri și bătrâni care, însufleteți de chemarea patriei, au contribuit la victoria finală. În fața războiului antihitlerist s-a cifrat, după date estimative, la o valoare ce depășește 1 miliard de dolari, valută 1938. Ținând se-

am de numărul de tineri al populației țării, de posibilitățile ei materiale, de perioada scurtă, de aproximativ un an, la care a fost raportată, de faptul că în 1945 venitul național reprezenta jumătate față de cel din 1938, reiese că pentru a susține frontul antihitlerist poporul român a făcut un efort economic cu adevărat uriaș. Adăugând contribuțiile militare, jertfa ei de pe câmpul de bătlie, acest efort economic a situat România în rândul participanților activi la lupta pentru înfrângerea Germaniei naziste.

Lupta desfășurată de armata română alături de armata sovietică, stăpânită în comun pe câmpurile de bătlie au pus temele frăției de arme româno-sovietice, ridicată pe un plan superior în anti-socialismului pe baza relațiilor de prietenie și colaborare multilaterale dintre țările și popoarele noastre.

Națiunea noastră socialistă cinstește cu adinc respect memorii ostașilor, a luptătorilor antifasciști, a tuturor patrioților români, a ostașilor sovietici, a fililor celorlalte popoare care nu și-au proupeșit viața pentru zdrobirea celui mai periculos dușman al omenirii — fascismul german.

Deznoământul celui de-al doilea război mondial a sosit în evlenta o dată mai mult cu o dată

de libertate și neafinare a popoarelor sint de neînvin. Referindu-se la acest adevăr tovarăș Nicolae Ceaușescu a arătat: „Războiul antifascist a relevat că orice de mare ar fi potențialul aruncat în luptă de forțele reacționare, oricât de puternice ar fi armatele imperialiste necondoate, ele nu pot înfringe voința de libertate a popoarelor, dorința acestora de a-și hotărî singure soarta”.

Evoluția evenimentelor internaționale în perioada postbelică pune cu putere în evidență creșterea uriașă a forțelor socialiste și progresului și păcii, care determină într-o măsură tot mai mare mersul evenimentelor.

În anul 25 de ani care au trecut de la victoria asupra fascismului românesc, poporul nostru liber și stăpân pe soarta sa, urmând neabătut politica marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, a obținut realizări de însemnătate istorică; a fost parcurs cu succes drumul de la capitalism la socialism, de

la ordnarea bazată pe exploatarea și asuprirea ordnarea liberă și dreptății sociale, a demnității umane. Străși uniți în jurul partidului, oamenii muncii din patria noastră, indiferent de naționalitate, muncesc cu însoțire pentru a da viață programului adoptat de cel de-al X-lea Congres al P.C.R. de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate în România.

Militând pentru realizarea destinderii în relațiile dintre state, țara noastră se pronunță cu toată hotărârea pentru stingerea focurilor de încordare și tensiune, pentru încetarea conflictelor armate. Exprimându-și deplina aderență cu toată hotărârea extinderea războiului în Asia de sud-est cerând să fie curmată agresiunea din Vietnam, să înceteze definiții bombardarea teritoriului Republicii Democratice Vietnam, să fie retrase trupele americane și ale aliaților lor din Vietnamul de sud, să fie retrase trupele americane și saigoneze din Cambodgia, să înceteze acțiunile militare îndreptate împotriva forțelor patriotice din Laos.

Înfăptuind cu consecvență și fermitate programul construcției pasnice, militând pentru întărirea păcii în lume, România ține seama de faptul că atât timp cât există imperialismul, prin natura sa el generează tensiune, conflicte și agresiuni. De aceea, ornduirea noastră întărește necondonabil capacitatea de apărare a țării, se ocupă de creșterea puterii combative a forțelor armate. Tinerii ostași, în marea lor majoritate uteciși, instruidu-se sub steagurile aureolate de vitejia contingentelor care au contribuit la obținerea libertății și independenței patriei, își dăruiesc fără preget întreaga lor precie și energie de muncă în înfruntarea și ridicării pe noi trepte a tradițiilor moștenite de la înaintași. Forțele Armate ale României socialiste sint gata în orice moment să-și facă datoria față de patrie, să lupte, dacă va fi nevoie, alături de armatele țării participante la Tratatul de la Varșovia, ale tuturor țărilor socialiste, pentru apărarea cauzei socialismului și păcii, împotriva imperialismului.

Intâmpinând sărbătorirea unui sfert de secol de la victoria asupra Germaniei hitleriste prin noi succese în toate domeniile construcției socialiste, prin susținerea fermă a politicii statului nostru de prietenie între toate țările, poporul nostru își manifestă hotărârea de a-și aduce și mai departe contribuția la promovarea cauzei libertății, păcii și progresului în lumea întreagă.

Intâmpinând sărbătorirea unui sfert de secol de la victoria asupra Germaniei hitleriste prin noi succese în toate domeniile construcției socialiste, prin susținerea fermă a politicii statului nostru de prietenie între toate țările, poporul nostru își manifestă hotărârea de a-și aduce și mai departe contribuția la promovarea cauzei libertății, păcii și progresului în lumea întreagă.

Intâmpinând sărbătorirea unui sfert de secol de la victoria asupra Germaniei hitleriste prin noi succese în toate domeniile construcției socialiste, prin susținerea fermă a politicii statului nostru de prietenie între toate țările, poporul nostru își manifestă hotărârea de a-și aduce și mai departe contribuția la promovarea cauzei libertății, păcii și progresului în lumea întreagă.

Intâmpinând sărbătorirea unui sfert de secol de la victoria asupra Germaniei hitleriste prin noi succese în toate domeniile construcției socialiste, prin susținerea fermă a politicii statului nostru de prietenie între toate țările, poporul nostru își manifestă hotărârea de a-și aduce și mai departe contribuția la promovarea cauzei libertății, păcii și progresului în lumea întreagă.

Semnalăm tardiv poemele lui Teofil Bălaj, niște cărămuri ale destinului în rama timpului. În ciuda unui permanent zumbet citadin, vitalist și superficial, timpanul percepe, uneori, în versurile poetului, și foșnetul stins, de tranșalii obosite, al glandurilor tainice. Văzută ca un portret în mișcare, existența se afirmă și se neagă. Într-o confuzie de ipostaze rezultată din senzația uniformității în devenire și a uzurpării de sine. Tonul se converteste, pe alocuri, într-o „Romanță foarte veche”, a însoției și a păcatului („fructul oprit”). Sentimentul culpabilității lipsește, însă, iar stingerea nu este, nici un moment, revendicată, ci acceptată numai ca element de decor: „Deși am vrut, / nici ieri nici astăzi / N-am adormit un timp. / E vina cui? / N-am nici un mort în liniștile mele / Deși toți morții mi-s vecini. / Tu spui // că peste muntele de timp și cărămida / Urc, nedormind, un munte de păcate. / Mai lasă / Inc-un veac de nopți și vină / Să le iertăm cînd le-om pricepe / pe toate”. Consumat mai ales pe cerul Romei, în poezie timpul curge inexorabil și astăzi, tot în formule latinești („Tempus fugit”). Inserțiile străine, datorate moralizărilor franceze, se recunosc ușor. Ele nu estompează, totuși, în întregime, cristalele fluide ale unui filon original. Trăsind o

durabilă urmă în timp, trecerea anulează tristețea, pentru că se amulează pe sine. Și atunci, ea devine calm. Și devine luciditate. „Murim în fiecare zi câte puțin / Mai calmi decât ne-am duce la-ninire. // Dacă-am muri fără să recunoaștem / Ar fi mai trist așa, știind / cînd fiecare ceas ni-l drămuim / Lăsînd în mersul simplu spre niciunde / O urmă-n timp, de luptă ne-ntreruptă / Cu tot ce-i trist. // Și astfel, moartea noastră / Nici nu există”.

Autorul încearcă, de asemenea, pastelul sau poezia de atmosferă. Filtrată printr-o perdea livrescă sau citadină, natura apare fardată și clorotică, cu simptomele simbolice

TEOFIL BĂLAJ: „FRUCTUL OPRIT”

„Decolorată, ca un obraz de teleonistă, / Dimineața iese pe strădă / Miroșind a noapte de nuntă. / Mare noroc că undeva s-a spart tavanul cerului / Și mai poate intra puțin aer...” („Matinală”). Greutate de discursivism și tuse parazitare, crochiuri care ar zărează în cele din urmă, indiferent dacă sînt trase de pe o „faleză” autohtonă sau de pe cheurile Senei. Excesiv picturale, „Cîntecele Lutetiei” păcătuiesc printr-o abuzivă circumstanțiere, prin aglomerare de detalii exotice și enumerări. Constrînsă la pei-

FRUCTUL OPRIT

FRUCTUL OPRIT

FRUCTUL OPRIT

FRUCTUL OPRIT

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

9 MAI 1945 — 9 MAI 1970

ma de numărul de tineri al populației țării, de posibilitățile ei materiale, de perioada scurtă, de aproximativ un an, la care a fost raportată, de faptul că în 1945 venitul național reprezenta jumătate față de cel din 1938, reiese că pentru a susține frontul antihitlerist poporul român a făcut un efort economic cu adevărat uriaș. Adăugând contribuțiile militare, jertfa ei de pe câmpul de bătlie, acest efort economic a situat România în rândul participanților activi la lupta pentru înfrângerea Germaniei naziste.

Lupta desfășurată de armata română alături de armata sovietică, stăpânită în comun pe câmpurile de bătlie au pus temele frăției de arme româno-sovietice, ridicată pe un plan superior în anti-socialismului pe baza relațiilor de prietenie și colaborare multilaterale dintre țările și popoarele noastre.

Națiunea noastră socialistă cinstește cu adinc respect memorii ostașilor, a luptătorilor antifasciști, a tuturor patrioților români, a ostașilor sovietici, a fililor celorlalte popoare care nu și-au proupeșit viața pentru zdrobirea celui mai periculos dușman al omenirii — fascismul german.

Deznoământul celui de-al doilea război mondial a sosit în evlenta o dată mai mult cu o dată

Acțiuni ale ostașilor români pe teritoriul Ungariei — 1945

O REȚETĂ, DACĂ ÎMI DAȚI VOIE...

(Urmare din pag. 1)

gogi (să-i numec: Henri Joubert și Paul Bertrand) că un tânăr echilibrat „a suportat destul de bine o lectură sau un film care ar avea serioase efecte negative asupra altuia, a cărei formație este, în ansamblu, nereușită”.

Să ne oprim o clipă aici, Vreau să propun tînărului cititor un subiect de meditație în legătură cu citatul de mai sus.

Voi începe prin a amenda — dacă, cumva, unii mai simt nevoia — falsă credință că ceea ce numim echilibrul moral (de la dictionarul citire: „acea stare sufletească armonioasă între înclinații, interese, idealuri, lipsind individul de seisme interioare, de acte neceugate etc.”) fi doar produsul unei opere de educație, al celui climat educativ despre care aminteam în început. El mai este — și încă într-o măsură mult mai mare decât ne vine să credem — o chestiune de autoeducație. Sigur, autoeducația e un proces complex, apărînd în activitatea unui om dedicată dezvoltării personalității sale și ar fi riziabil să împărțim acest proces în felii, să vorbim deci de o autoeducație de lector sau de o autoeducație de cinefil, astfel încît să ajungem să ne întrebăm cum ne putem oră autoeducație lectori sau cinefilii scutiți de efectele nocive ale anumitor cărți sau ale unor filme.

Deși teoria disecția pe felii este posibilă, mîrul educației își pierde din păd și numele de fruct citid și servit numai o parte a sa!

Cu alte cuvinte, zic specialiștii aici, nu au ce căuta rețetele de felii: acuză-ți așa sau altfel, spiritul critic în privința cărților și a filmelor.

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

Jurnalul unui CASCADOR

M-am înfruntat acum oțtea ale lui Nandri și l-am rugat să-mi povestească din nou scena care trebuia filmată în „Simpatiaii domnă R”.

Un helicopter zboară deasupra unei goșe pe care goneste o mașină. Din helicopter este lansată o fîngșie cu care trebuia să coboare un om. Omul fiind Nandri sau Dan Vieru, care trebuia să coboare pe capota mașinii.

Nu era o scenă foarte grea și ar fi lipsit destul de spectaculosă dar n-a fost bine organizată. Șoferul n-avea nici un fel de posibilitate de comunicație cu pilotul și era în permanență cînd înaintea helicopterului cînd în urma lui.

Tot la filmul ăsta s-a înfruptat un lucru pe care eu îl socotesc o minune.

Nandri, împreună cu Iosif Gheorghie, era într-o cameră dărelă și se dădea foc la un perete. Peretele avea un geom și cînd focul se întea bina de tot, Nandri și pe urmă Iosif trebuiau să sară prin ferăstrău. A sărit Nandri. Fumul era foarte gros, fîdărela late și Nandri a sărit chiar pe pervazul ferestrei. Toată fața l-a fost arsă de parcă a fost ar cu lampa de benzînă. Peste o săptămînă nu se mai cunoștea nimic.

M-am desprîșit de Nandri și m-am dus acasă la Dan Vieru. Era dăblă fractură de tibie și peroneu. L-am găsit destul de optimist dar foarte slab și parcă îmbătrînit.

— Cum a fost Dane?

— Rău Grușă! Am crezut că-mi dau sufletul. Trebuia să sar de pe capra unei calești. Eram arănd și mă împușcau haidecii. Aveam pe mine o fustanelă, peste niște pantaloni care și ăia erau cam largi. Urc pe capră și pornesc cei patru armăsari. Mă gîndeam să fac o căzătură de pomîni. Și dăi cu bicul în ei. Tu știi cum merg armăsarii dacă-ti mai atîngi și cu bicul, mînîncă nori. Aud focul de armă. Mă răsucez într-o parte și plec lateral. Cădeam corect — cu mina și piciorul sting. Sint o lovitură în spate care mă aruncă cu capul înainte. Mai țirzu mi-au spus ceilalți că se deschisese ușa caleștii. Vedeam pămîntul care cine drept spre fața mea. Mai aveam o singură soluție — piciorul. Am băgat piciorul în fața. Deja dacă bași piciorul în fața ai 30 la sută șansă să se rupă, dar eram mult apăcat în fața și speram să nu se rupă. Am băgat piciorul în fața și am rămas cu senzația că am piciorarele legate. Mă trezesc și acum cîteodată, noaptea, dintr-un coșmar în care visez cum cad de undeva cu capul în jos și nu pot băga piciorul în fața. Mi-l intrase în fustanelă. Nu știu cum am scăpat. Cred că am băgat capul cit am putut în burdă. Piciorul, nici nu-ți mai spun. Călcîiul era la incheietura genunchiului. Nu-i nimic Grușă... în maximum un an sint iar pe picioare.

— Să dea Dumnezeu, Dane.

N-a dat Dumnezeu că n-au vrut doctorii. După trei săptămîni s-a dus la control și i-au rupt din nou piciorul că se sudase prost. După alte trei săptămîni, la noul control, l-au rupt din nou. Am trecut din nou pe la el.

— Nu-i nimic Grușă... în maximum un an sint iar pe picioare. Bravo, Dane!

AUREL GRUȘEVSKI (Va urma)

36

(Urmare din pag. 1)

CINTEC

de valori în toate domeniile artelor, inclusiv cele foarte moderne. Spectacolul de ieri seră a fost însă o dovadă că originalitatea noastră, detasarea noastră netă apare atunci cînd stabilim filiații cu acest cîmp de valori filozofice și nemuritoare ale pămîntului României. Iar ceea ce se arăta cu totul tulburător în Sala Palatului a fost tocmai legătura de masă, pe arii de

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

SCOALA PROFESIONALĂ, MOTRU. Telefon 88. (Pe lângă Combinatul minier Tîrgu Jiu).

de peste notare

NOI PROTESTE ÎMPOTRIVA ACIUNILOR AGRESIVE ALE S. U. A. IN ASIA DE SUD-EST

NEMULȚUMIRE ÎN S. U. A.

NEW YORK 7 (Agerpres). — Senatul Adunării legislative din Massachusetts a adoptat o rezoluție care cheamă la organizarea în acest stat a unui referendum în problema intervenției Statelor Unite în Cambodgia. Rezoluția propune ca referendumul să aibă loc paralel cu alegerile legislative, programate pentru noiembrie.

Aceiași for a adoptat și o rezoluție prin care prezedintele S.U.A., Richard Nixon, este invitat să explice politica vietnameză și cambodgiană a Administrației în Congresul Statelor Unite, în cadrul unei sesiuni comune a Senatului și Camerei Reprezentanților.

NEW YORK 7 (Agerpres). — Intr-un discurs rostit la Baltimore, senatorul Edward Kennedy a cerut Congresului să exercite un control strict asupra fondurilor destinate operațiunilor militare americane din Indochina. „In ceea ce mă privește, conduita pe care trebuie să o urmeze Congresul este clară. Noi detinem controlul asupra alocațiilor și trebuie să exercităm acest control fără înfriziere”. „Fondurile destinate războiului din Vietnam trebuie restrinse într-o manieră care să asigure retragerea noastră militară din această regiune, făcând imposibilă din punct de vedere financiar continuarea prezenței americane”, a declarat Edward Kennedy.

HONOLULU 7 (Agerpres). — Senatul Insulelor Hawai a adoptat o rezoluție prin care cere prezidentului și Congresului S.U.A. să înceteze intervenția militară în Cambodgia. În rezoluție se spune că escaladarea războiului din Vietnam prin pătrunderea trupelor americane pe teritoriul Cambodgiei „nu va duce la înțetarea războiului, ci va supune națiunea americană la noi pierderi de vieți omenești... Implicarea militară a Statelor Unite în Asia de sud-est — conchide rezoluția — reflectă asumarea rolului de polițist mondial și este contrară idealurilor umanitare”.

VII REACȚII ÎN ALTE ȚĂRI

SOFIA 7 (Agerpres). — Guvernul R. P. Bulgaria a dat publicității o declarație în legătură cu agresiunea S.U.A. împotriva Cambodgiei, în care este reafirmată solidaritatea poporului bulgar cu cauza dreptății și lupta eroică a popoarelor din Indochina. Guvernul și poporul bulgar, se spune în declarație, vor continua să acorde, în măsura posibilităților lor, întregul sprijin moral și material popoarelor Asiei de sud-est, care luptă pentru pace, independență națională și progres social.

CAIRO 7 (Agerpres). — Republica Arabă Unită examinează cu atenție evoluția situației din Cambodgia și studiază problema recunoașterii Guvernului Regal de Unitate Națională de sub egida Frontului Național Unit al Cambodgiei, a declarat miercuri, în cadrul unei conferințe de presă, Esmet Abdel Meguid, purtătorul de cuvânt oficial al guvernului Republicii Democratice Vietnam, precizând că „această nouă agresiune, precum și iauridurile asupra R.D.V., constituie un atentat la suveranitatea și independența țărilor din Indochina”.

Încheierea vizitei ministrului afacerilor externe al României la Brazzaville

BRAZZAVILLE 7 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Crețu, transmite: Miercuri, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a sosit la Kinshasa, capitala Republicii Democratice Congo. Oaspetele român a fost întâmpinat de Cyrille Adoula, ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior, de persoane oficiale congoleze, de membri ai corpului diplomatic acreditat la Kinshasa. Au fost prezentați ambasadorul român Alexandru Tujoș și membrii ambasadei.

Joi dimineață, ministrul afacerilor externe al României a avut primele contacte oficiale cu ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior. Seara, ministrul congolez a oferit un dîner în onoarea oaspetelui român, la care au fost prezente reprezentanți ai vieții culturale, economice și culturale congoleze. Cyrille Adoula și Corneliu Mănescu au rostit toasturi.

Cu prilejul acestei vizite, ziarele din Kinshasa evocă aspecte ale realității românești contemporane, o atenție particulară fiind acordată raporturilor de prietenie și solidaritate dintre țara noastră și țările state africane. Aș menționa, în context, articolul din ziarul „Le Progrès”, în care se subliniază că „România manifestă o caldă simpatie și un interes deosebit față de dorința statelor Africii de a se dezvolta pe o cale independentă, de a realiza profunde schimbări în economie, în cultură, în viața lor socială”.

Guvernul Regal de Unitate Națională din Cambodgia recunoscut de noi state

SAIGON 7 (Agerpres). — Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud a hotărât să recunoască Guvernul Regal de Unitate Națională drept singurul guvern legal al Cambodgiei, anunțând agenția de presă Eliberarea. Intr-un mesaj adresat lui Norodom Sihanouk, șeful statului cambodgian, se arată că poporul vietnamez va face tot posibilul pentru a susține cauza dreptății a luptei poporului khmer și a dezvoltării relațiilor cu Cambodgia pe baza respectării stricte a independenței, neutralității și integrității teritoriale a Cambodgiei în cadrul frontierelor ei actuale. Guvernul Revoluționar Provizoriu, se arată în mesaj, se angajează să lupte împreună cu poporul khmer împotriva agresorilor americani prin victoria totală.

Intervenția trupelor americane în Cambodgia a provocat vii proteste și în țările din America Latină.

În capitala Venezuelei, numeroși studenți și profesori au participat la o demonstrație de stradă, cerind încetarea imediată a războiului. O demonstrație similară a avut loc în fața Ambasadei americane din Costa Rica.

ROMA 7 (Agerpres). — Intervenția militară americană în Cambodgia și evoluția generală a situației din Peninsula Indochineză au trezit un larg ecou și preocupare în Italia.

Făcându-se interpretii acestei stări de spirit, conducerea Partidului Comunist și Partidului Socialist al Unității Proletare, liderii și socialistii italieni (P.S.I.), conducerea celor trei mari centrale sindicale și cele ale organizațiilor tineretului democratic au dat publicității declarații speciale în care subliniază pericolul grav pentru pace pe care-l reprezintă agresiunea împotriva Cambodgiei și bombardarea teritoriului R.D. Vietnam, proungându-se pentru organizarea imediată pe întreg teritoriul Italiei a unei largi mișcări populare de protest, de ripostă la agresiunea imperialistă, de sprijinire a luptei juste pentru suveranitate și independență națională a popoarelor din Indochina.

Sosirea la Kinshasa

KINSHASA 7. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Crețu, transmite: Miercuri, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a sosit la Kinshasa, capitala Republicii Democratice Congo. Oaspetele român a fost întâmpinat de Cyrille Adoula, ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior, de persoane oficiale congoleze, de membri ai corpului diplomatic acreditat la Kinshasa. Au fost prezentați ambasadorul român Alexandru Tujoș și membrii ambasadei.

Joi dimineață, ministrul afacerilor externe al României a avut primele contacte oficiale cu ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior. Seara, ministrul congolez a oferit un dîner în onoarea oaspetelui român, la care au fost prezente reprezentanți ai vieții culturale, economice și culturale congoleze. Cyrille Adoula și Corneliu Mănescu au rostit toasturi.

Cu prilejul acestei vizite, ziarele din Kinshasa evocă aspecte ale realității românești contemporane, o atenție particulară fiind acordată raporturilor de prietenie și solidaritate dintre țara noastră și țările state africane. Aș menționa, în context, articolul din ziarul „Le Progrès”, în care se subliniază că „România manifestă o caldă simpatie și un interes deosebit față de dorința statelor Africii de a se dezvolta pe o cale independentă, de a realiza profunde schimbări în economie, în cultură, în viața lor socială”.

NGUYEN THI BINH, șefa delegației Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud la convorbirile quadripartite de la Paris, a declarat joi că reluarea discuțiilor în cadrul sesiunii normale de a doua zi depinde de atitudinea Statelor Unite. Ea a arătat că principalele obstacole pentru realizarea acestui lucru îl constituie agresiunea americană din Cambodgia și bombardamentele efectuate asupra R.D. Vietnam.

Operațiunile militare din Cambodgia

PNOM PENH 7 (Agerpres). — Forțele terestre americane susținute de bombardamente masive ale aviației strategice și tactice, precum și de marina fluvială, și-au continuat joi operațiunile pe teritoriul cambodgian. În acest sens, corespondenții de presă menționează că intervenția vellelor marinei fluviale americane în sprijinul trupelor terestre constituie un element nou, intervenit în ultimele 24 de ore, în evoluția situației militare din Cambodgia.

Pe de altă parte, se menționează că luptele puternice dintre trupele administrării de la Pnom Penh și forțele rezistenței populare în regiunea capitalei cambodgiene s-au extins și în zonele învecinate. Potrivit aj (iei Associated Press, în cursul zilei de joi, forțele de rezistență populară au cucerit importantă localitate Semnonon, capăt a provinciei Monduluki, precum și orașul Kratie, situat pe malul estic al fluviului Mekong, la aproximativ 160 kilometri de Pnom Penh.

Totodată, surse oficiale de la Pnom Penh au anunțat că localitatea Prey Veng, capitala provinciei cu același nume (situată la 40 km de capitală), este înconjurată în momentul de față de forțele ale rezistenței populare, unitățile administrației Lon Nol, care se află în acest oraș, mențin legătura cu comandamentul din capitală numai prin intermediul radioului.

BANGKOK 7 (Agerpres). — Primul ministru thailandez, mareșalul Kittiachorn, a făcut o declarație în Bangkok, în care a confirmat că trupele thailandeze aflate de-a lungul frontului cambodgien au fost sub puternice stăruiri de alertă, „pentru a face față oricărei situații”. Ca o justificare a acestei acțiuni, mareșalul Kittiachorn a menționat că „Thailandă este dispusă să examineze orice cerere de a trimite trupe, pe care le-ar prezenta guvernul cambodgian”.

A XXV-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII CEHOSLOVACIEI

ADUNAREA FESTIVĂ DE LA PRAGA

PRAGA 7. — Corespondentul Agerpres, Eugen Ionescu, transmite: La Hradul din Praga a avut loc joi adunarea festivă consacrată celei de-a 25-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist. În prezidiu au luat loc conducătorii de partid și de stat ai Cehoslovaciei, precum și șefii delegațiilor de peste hotare invitate la festivități. Prezentând raportul la adunarea festivă, Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a vorbit despre însemnătatea istorică a victoriei asupra fascismului. După ce a relevat rolul hotărâtor al armatei sovietice în eliberarea Cehoslovaciei, el a exprimat popoarelor frățești român, polonez, iugoslav, bulgar, ungar, tuturor luptătorilor antifasciști, recunoștința pentru contribuția adusă, alături de unitățile armate și partizanilor cehoslovaci, la lupta pentru alungarea cotropitorilor nazisti. Vorbitorul a prezentat apoi momentele importante din istoria postbelică a Cehoslovaciei, succesele obținute de popoarele ceh și slovac în dezvoltarea economiei și culturii țării. În continuare, Gustav Husak s-a referit la unele aspecte ale situației internaționale și a abordat pe larg diverse probleme actuale ale construcției socialiste din Cehoslovacia.

Au fost apoi cuvântări de salutare ale conducătorilor delegațiilor de partid și de stat prezente la festivități — Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Tudor Iykov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, Pal Losonczy, membru al C.C. al P.M.S.U., președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Albert Norden, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G.

Luind cuvântul, conducătorul delegației române, Ion Pătan, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a adresat tuturor comunistilor și oamenilor muncii din R. S. Cehoslovacia un salut tovarășesc și cele mai calde felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, din partea Intregului Popor român, Vorbitorul a relevat importanța luptei poporului cehoslovac, sub conducerea partidului comunist, împotriva ocupanților hitleristi pentru apărarea libertății și independenței țării, pentru salvarea ființei naționale. Insurecția armată din Slovacia și insurecția din Praga reprezintă pagini glorioase înscrise de popoarele ceh și slovac în letopisul luptelor de eliberare socială și națională.

În sfertul de secol care a trecut de la eliberare, oamenii muncii din Cehoslovacia au obținut, sub conducerea Partidului Comunist, rezultate importante în construirea orândurii socialiste, în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai.

Ziua de 9 mai 1945 — a spus în continuare conducătorul delegației române — este sărbătorită totodată și ca zi a Victoriei asupra fascismului. Creul războiului antihitlerist l-a purtat pe umeri ai Uniunii Sovietice — forța principală a coaliției națiunilor unite, ale cărei armate s-au acoperit de glorie în marile bătălii împotriva mașinii de război naziste.

Poporul român, după victoria insurecției armate de la 23 august 1944, inițiată și condusă de Partidul Comunist Român, a participat cu întregul potențial material și uman, cu întreaga sa forță militară la bătălia pentru victoria definitivă asupra fascismului. După eliberarea întregului teritoriu al țării noastre, armata română a continuat lupta, alături de armata sovietică pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, dînd grele jertfe de sînge: peste 66.000 de ostași români au căzut eroic pe teritoriul Cehoslovaciei, în înfrîngerea cu cotropitorii hitleristi.

După ce a relevat rezultatele importante obținute de poporul Cehoslovaciei sub conducerea Partidului Comunist, în construirea orândurii socialiste, vorbitorul a subliniat că prietenia tradițională româno-cehoslovacă, bazată pe solidaritatea în lupta pentru eliberarea națională și socială și cimentată prin singele vărsat în comun în lupta împotriva fascismului, a căpătîit în anii construcției socialiste în țările noastre un continut nou, calitativ superior, pe temelia trainică a temelurilor fundamentale comune.

În continuare tovarășii Pătan a arătat că, oamenii muncii din

La 9 mai, popoarele Cehoslovaciei sărbătoresc cea de-a XXV-a aniversare a eliberării patriei lor de sub ocupația fascistă. La 9 mai 1945, în urma strălucitelor victorii repute de Armata Sovietică în lupta împotriva fascismului, a fost eliberată Praga, desăvîrșindu-se astfel eliberarea întregului teritoriu cehoslovac.

Alături de Armata Sovietică, care a fost forța principală a coaliției antifasciste, și de detașamentele cehoslovace, la luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei a luat parte, cu eroism și spirit de sacrificiu, și Armata Română. Luptind pe pămîntul cehoslovac timp de cinci luni, 248.000 de soldați români au participat la eliberarea a numeroase localități, pierderile Armatei Române în aceste bătălii ridicîndu-se la peste 66.000 de oameni.

Vechile legături de prietenie dintre popoarele română și cehoslovac, născute în lupta continuă pentru eliberarea națională și socială, s-au cimentat și mai mult prin singele vărsat în comun pentru eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația hitleristă. Relațiile de tradițională prietenie și colaborare dintre cele două țări s-au ridicat în acest sfert de veac pe o nouă treaptă, dezvoltîndu-se pe baza principiilor marxist-leniniste și ale internaționalismului socialist, în interesul popoarelor noastre, al unității tuturor țărilor socialiste, al cauzei socialismului și păcii în lume.

Cea de-a XXV-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei este pentru noi un prilej în plus de a transmite popoarelor Cehoslovaciei urările noastre de a obține noi succese în eforturile dedicate înfloririi patriei lor pe drumul socialismului.

TELEGRAMS

Tovarășului LUDVIK SVOBODA, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace.

Tovarășului GUSTAV HUSAK, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Tovarășului LUBOMIR STROUGAL, președintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace.

PRAGA

Stimați tovarășii,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România și al întregului popor român, vă transmitem Dumneavoastră și popoarelor Cehoslovaciei un cordial salut tovarășesc și calde felicitări, cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei.

Poporul român se bucură de succesele obținute în acest sfert de veac de poporul frate cehoslovac, sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, în edificarea societății socialiste.

Ne exprimăm convingerea că relațiile de trainică prietenie tradițională și colaborare multilaterală dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă se vor dezvolta continuu, în interesul popoarelor noastre, al unității țărilor socialiste, al cauzei socialismului și păcii în lume.

Cu prilejul marii sărbători a Republicii Socialiste Cehoslovace prietene, adresăm popoarelor ceh și slovac urări de noi și însemnate succese în dezvoltarea și înflorirea patriei lor.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Partidului Comunist Român
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a adresat prezidentului Adunării Federale a Republicii Socialiste Cehoslovace, Dalibor Hanes, o telegramă de felicitare cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

(Agerpres)

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, Jan Marko.

(Agerpres)

Pe Hron, la Zvolen

Ghidurile turistice consacrate orașului Banská-Bystřica drept un punct de plecare spre cabanele din munții Tatras Mic și Tatras Mare. Localitatea, una dintre cele mai importante din Slovacia Centrală, beneficiază de vecinătatea unor izvoare cu ape minerale renumite și de înfrumusețări notabile în ceea ce privește valorile lor peisagistice. O excursie, de pildă, spre masivul Tatras Mare ne poartă prin Brezno, drumul care duce spre Sklené Teplice trece prin Zvolen și iată faptele care ne determină să privim această zonă alfel decît prin prismă valorilor ei turistice. „În regiunea munților Tatras Mică — consemna comunicatul din seara zilei de 1 februarie 1945 al Marii Adunări Naționale a Armatei Române — trupele Armatei a 4-a română, înfrîngînd, după lupte grele, rezistența vinătorilor alpini germani, au cucerit orașul Brezno, important nod de comunicații de pe valea Hronului”. Conform unui comunicat similar, datînd din 13 februarie 1945, în același munte, ostașii aceleiași armate, „înfrîngînd rezistența diră a inamicului și grăuții de teren foarte mari au cucerit, după lupte înverșunate, numeroase înălțimi importante, precum și localitățile Banská, Milo pod Dumberon și Sloboda”. Iar dincolo de

ma placă de marmură a primului lot de morminte.

Și iată, acum, numele citorva dintre vieții ale căror oseminte se odihnesc în pămîntul stropit cu sînge al Cehoslovaciei: soldat Mihai Costică, mort la Laskove, caporal Vasile A. Dinu, mort tot la Laskove, sergent Nicolae G. Mazilu, mort la Piestany, sublocotenent Grigore I. Stăucă, mort la Podlavice, locotenent Vasile Vasiliache, mort la Nitra, căpitan Ioan N. Popescu, mort la Bădin. Obseclantă, în dreptul fiecăruia nume, o singură dată: 1945.

Corbom apoi pe un drum serpuț spre centrul orașului și gîndul că această călătorie pe care o întreprindem nu s-a terminat ne copleșeste. Înaintea noastră se înșiră alte morminte, la Piestany, la Brno, la Novo Mesto și pînă în îndepărtatul Humpolec.

Un șir întreg de monumente funerare care strălucesc acum în lumina blîndă a primăverii, marcînd cu fermitatea minerală a rocilor sau a metalului, drumul glorios al militarilor români care, alături de Armata Sovietică, au contribuit din plin la eliberarea Cehoslovaciei prietene.

MIHAI PELIN